

дежъ и караше я да умира съ радостъ за свободата на родната земя. И когато се борѣха противъ фанариотитѣ, за да добиятъ народна църква и българско училище; и когато увисваха по турскитѣ бесилки, за да изградятъ щастието на нѣколко милиона народъ, борцитѣ за свободата винаги отправяха погледи къмъ далечното минало и отъ тамъ черпѣха вѣра и куражъ за своето дѣло.

Изтеклитѣ хилядо години не прекъснаха ни единъ мигъ връзкитѣ между миналото и сегашното. Блѣсъкътъ на миналото освѣтяваше пътя на новото поколѣние и го напътваше къмъ свѣтли бжднини.

Нека никога не загасва въ сърдцата ни свещениятъ огънь на нашитѣ славни дѣди. Нека гори и възпламенява душитѣ ни за почетита бжднина!

